

מעדני אשר

שאלות וחקירות בענייני פרשת השבוע

י"ל ע"י מכון "מעדני אשר" בית שמש

פרשת נח תשפ"ג

גליון תתקכ"א (שנה כ')

האם בעלי חיים יכולים להרגיש על אדם אם הוא צדיק או לא?

בפרשת ח' וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים.

איתא בגמ' סנהדרין ק"ח ע"ב ב' אמר רבי ירמיה מכאן שדירתן של עופות טהורים עם הצדיקים.

וברש"י שם פירש: וז"ל גבי עורב לא כתיב מאתו, מכאן שדירתם כו', כלומר, הנאה הוא שדרים אצלם, שמכירים בצדיקים, כדאמרין בדוכתי אחריתא.

ובמהרש"א שם הקשה: הרי בגמ' סנהדרין ק"ח עמוד ב' אמרינן על הפסוק "תחתים שנים ושלושים תעשה" תנא תחתיים לזבל, אמצעיים לבהמה, עליונים לאדם, חזינן דרק האנשים היו למעלה.

ומתוך המהרש"א: העליונים לאדם, היינו העיקר לאדם, ואח"כ לכל הנלוים אליו.

ובגליוני הש"ס סנהדרין ק"ח מקשה על רש"י שלא ידע היכן מקורו של רש"י דעופות מכירים בצדיקים.

וכתב דאולי מקורו: מהא דאיתא בגמ' מועד קטן כ"ה עמוד ב' דהספדן היה אומר במיתת צדיקים קאת וקפוד הוכפלו, לראות בשוד ושובר הבא משנער, ופירש בערוך אפילו עופות רעות באות לראות כשמתו, ואולי מכאן המקור דעופות מכירים בצדיקים, דאל"כ מניין יודעים לבא לכבדם אחרי פטירתם, והרבנותא בגמ' הנ"ל דלא מבעיא עופות טובים שדירתם גם בחיהם עם הצדיקים דוודאי הם גם בפטירתם רק גם עופות רעות דאינם עם הצדיקים בחייהם עם כל זה באים גם הם להשתתף בצער פטירתם.

וכן נראה עוד מקור: מהא דאיתא בגמ' סוטה ל"ח ע"ב ב' מניין שאפילו עופות מכירין בצרי העין.

מעדני אשר יש להעיר דהמהרש"א שם בחידושי אגדות הקשה על גמ' הנ"ל: וז"ל הא ודאי דעופות אינן בני דעת ושכל להכיר בזה אבל קאמר הקדוש ברוך הוא המשביע לכל חי רצון אינו מזמין המזון לעופות אצל צידי צרי עין א"נ יש לפרש דדרך הציידים להשליך חטים ושעורים למקום אחד גם קודם הצידה להרגיל העופות שם וצידידי

מכירין בו שלא בא אלא לצוד אותם ומרחיקין עצמן מצידתו.

מאי חנוכה דתנו רבנן

בשבוע הבא א"ה
היכנס להדפסה
הספר הפופלרי שרבים מצפים לזה

"מעדני אשר חג החנוכה"

מהדורת ידידנו
הרב יצחק אייזיק ראב"ן שליט"א מליקווד
מי שמעונין לטייל חלק בספר
ולהאיר רבבות עמך ישראל באור התורה
שיפנה למערכת

גליון זה נודב ע"י ידידנו
פה מפיק מרגליות הרבני הנגיד הנכבד
הגאון יצחק שמואל דוד פרידמן שליט"א בארא פארק
מח"ס הנפלאים שדה צופים - מצוה ועשה - בדידי הוה עובדא וכו'
מוסר שיעורים רבות בשנים בוף היומי

לרגל יומא דהילולא רבה של הגאון האדיר רבי מאיר שפירא זצ"ל
ראש ישיבת חכמי לובלין מחולל הדף היומי
החל ז' חשון ת.נ.צ.ב.ה.

יהא רעוא שבזכותו הגדולה של מרן
יתברך בברכת התורה אורך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד

גליון זה נודב

לרגל יומא דהילולא קדישא של קדוש ישראל ותפארתו
הרה"ק רבי ישראל מרוזין בן הרה"ק שלום שכנא מפראהביטש ז"ע

לרגל יומא דהילולא החל בג' חשון
יהא רעוא שזכותו של בעל הילולא
תגן על התורם להתברך בכל מילי דמיטב

גליון זה נודב ע"י
גיס היקר

הרה"ג יחזקאל רייך שליט"א
קרית הבע"ט פתח תקוה
בעל מהדורת רייך ספר מעדני אשר שנת תשס"ו
לרגל שמחת נישואי בנו
ידידנו הבה"ח המופלא בתור"ש
כמו ישכר דב נ"ו

מבחיירי ישיבת אהבת תורה יושלים
עב"ג בת ידידנו

הגאון הצדיק פאר מקדושים.
רבי אלימלך לייפער שליט"א
בן כ"ק מרן אדמו"ר מנאדווערנע דעברעצין שליט"א
וברכת מזל טוב לאביו מו"ח הגאון
רבי בן ציון רייך שליט"א
איש אמונם של אדמו"ר בית צאנו
יהא רעוא שבזכות זיכוי רבבות
יזכה לרוות נחת מכל יוצאי חלציו
ויצליח בכל אשר יפנה

מדוע הקשת היא זכירת ברית שלא יבא מבול הרי קשת זה דבר טבעי?

בפרשתן ט"ו, את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ.

יש להקשות: על זכירת ברית הנאמר בקשת, הרי הוא דבר טבעי כאשר תזרח השמש מול עבים מלאים מים כאשר הנסיון מורה כשנשים צלוחית מלאה מים נגד קוי השמש, כך מקשה הרמב"ן בפרשתן הרמ"א בספרו תורת העולם חלק ב' פרק ד', וכן היערות דבש ח"א דרוש י"ב, וכן בשל"ה פרשת נח הגה תורה אור, וכן בדברי שאול בפרשתן.

איכא כמה תרוצים:

א. אף שהקשת הוא בטבע, מכל מקום לא היה נראה הקשת אם היו זכאין, כי אי אפשר לפי הטבע הקשת, אלא כשירד המטר ביום אלא בלילה בשעה שבני אדם בביתם, כמו בלילי שבת, כמו שכתב רש"י על פסוק ויקרא כ"ד 'ונתתי גשמיכם בעתם, וזהו שאמר ליה לרבי יהושע בן לוי נראתה קשת בימך כתובות ע"ז ב' מדייק תיבת "בימך" ימים ולא לילות, כלומר, אם ירד המטר ביום בזמניך ואז יתראה הקשת, כך תירץ הרמ"א בספר תורת העולם ח"ב פ"ד, בענין אם יש מציאות שהיא קשת בלילה עיין באריכות בספר מעדני אשר חלק ה' פרשת נח.

ב. ע"פ מה דאיתא בגמ' שבת ל"ב א' תנא דבי רבי ישמעאל, "כי יפול הנופל ממנו" דברים כ"ח ח' ראוי זה ליפול מששת ימי בראשית, שהרי לא נפל והכתוב קראו נופל, אלא שמגלגלים זכות על ידי זכאי וחובה על ידי חייב. ופירש רש"י, מששת ימי בראשית דכתיב ישעיה מ"א ד' 'קרא הדרות מראש', שנגלו לפניו הדורות ומעשיהם וקנס פורענותם, שהרי כשנינתה תורה עדיין לא נפל זה והכתוב קראו נופל, עכ"ל ומאחר שכן הוא ש'קרא הדרות מראש' וידע מעשיהם ופורענותם, על כן המציא הקדוש ברוך הוא וברא זו הטבע להיות הקשת, כי אז בעמדו בעת עמדו מימי נח ואילך, יורה הברית הזה שהם חוטאים, והקדוש ברוך הוא נאמן בבריתו שלא יהיה עוד מבול, כך תירץ בשל"ה פרשת נח הגה תורה אור.

ג. נוכל לומר, שהגם שהוא דבר טבעי, בהיות חלק ארץ אחת גשומה וחלק שכנגדו השמש בגבורתו, אלמלא החטא הנוטל כח העליונים ותחתונים בְּזִכּוּתָם ובהירתם, לא היה עושה רושם גשמי כזה. נמצא, עשיית רושם גשמי, סימן השתנות על ידי מעשינו כח וחיות עליוני, ונעשה כח גופני מקבל שינוי והשתניות ומקריות, מה שלא היה כן אם היה בכח עליוני כשאר הנבדלים של מעלה שלא יקבלו שינוי ומקרה. ודבר זה עיקר גדול ואמוני, שכן בידנו על ידי מעשינו חס ושלום השמים לא יתנו טלם והארץ יבולה, כך תירץ בשל"ה פרשת נח הגה תורה אור.

ד. עפ"י מה שאיתא בזה"ק שישנם שני סוגי קשת, הקשת הטבעי שמשתקף מעצמו מע"פ המים, וקשת בגוון תכלת, שתכלת מלשון תכלא וכליון, וע"י זכירת הברית נהפך לתכלית טוב, כך תירץ ביערות דבש דרוש י"ב.

ה. שאף שהוא דבר ע"פ הטבע עם כל זה ניתן הראות ענין הטבע הזה לאות טוב שלא יביא הקדוש ברוך הוא מבול ושעל כן לא נאמר את קשתי אתן בענן אלא נתתי בענן פי' קשתי שכבר נתתי מששת ימי בראשית אני מיעדו עתה שיהי לכם לאות ברית, כך תירץ הרמב"ן בפרשתן.

קול המעדנים - חלק מהשיעורים שנאמרו בתקופה האחרונה

מעמד האדיר לקרוב לאלף בחורים מקהילות החסידיים בבית שמש ע"י ארגון יחודי" הכנה לזמן החופר והעירבה ללימוד בימי המועד

מעמד האדיר לאלף ילדים חסידי צאנו מכל רחבי הארץ מתיבתא קרית צאנו נתניה בענין גדול מעלת מעמד הקפות שניות

"בית המדרש המרכזי בעלזא 5 בני ברק" בעניני המועד בהלכה ואגדה

"בית המדרש המרכזי פיסנק קרלין ביתר עילית" בעניני המועד בהלכה ואגדה

"בית המדרש נדבורנה ירושלים בית שמש" בעניני המועד בהלכה ואגדה

"בית המדרש המרכזי קהל חסידיים ביתר עילית" בראשות יחיאל הגה"צ רבי מרדכי הלפרין שליט"א בעניני המועד בהלכה ואגדה

"בית המדרש בני יששכר שכונת חפציבה בית שמש" בראשות יחיאל הגה"צ שלום לייפער שליט"א בעניני המועד בהלכה ואגדה

"שיבת אהבת תורה דחסידי בעלזא ירושלים" סיום מסכתא ע"י ידידנו הבה"ח שלום לנגה נ"ו

"בית המדרש צאנו בית שמש" בעניני המועד בהלכה ואגדה

"בית המדרש המרכזי בית מרדכי בשכונת המתחודים בבית שמש" מעמד האדיר סיום מסכתא כחובות

אדם שראה קשת פעמיים ביום אחד האם מברך פעמיים?

קימ"ל אור"ח סימן רכ"ט ס"ק א' הרואה הקשת אומר ברוך אתה ה' אמה' זוכר הברית נאמן בבריתו וקיים במאמרו.

יש לחקור כשרואה קשת פעמיים ביום אחד או בחודש אחד האם מברך פעמיים או דילמא רק פעם אחד.

הנה במשנה ברורה סימן רכ"ט ס"ק ב' מביא בשם השערי תשובה בשם הברכי יוסף שבקשת אם ראה אותו עוד הפעם אפילו בתוך למ"ד יום חוזר ומברך, ולא דמי לכל הנך דקי"ל בהו דפעם אחת בחודש די לברוכי, דכאן הקשת שבירך עליו חלף והלך לו, ודמי לברכת רעמים שמברכים בכל פעם.

והחיד"א במחזיק ברכה סימן רכ"ט מקשה וז"ל "ואם נפשך לומר דלמא הקשת במקומו עומד אלא הן נסתר מנגד עינינו וברעות אלקא זמנין דמתגלה לעינינו.

ומתיר: מכל מקום ראייה חדשה היא, וכקשת חדש דמי, תדע דגלוי קשת להורות נתן דאיכא רשיעי, וראוי שתשרה עליהם כמי נח בקרב הארץ, ובחסד עליון זכר דבר קדשו, קשתו דרך ויכוונה לשבועתו, ועל זה אנו מברכין, ואם כן אם יום אתמול כי יעבור נתחייבו שונאי ישראל וזרחה הקשת, ובירך, ואם לקצת יומיא אחרי כן אתרמי כי גברו בארץ פשעי ישראל ח"ו ונתגלתה הקשת לרחם, ואם כן מחויב לברך דפנים חדשות באו לכאן.

וכתב בחשוקי חמד ברכות נ"ט ע"מ א': דלפי זה אולי יש לברך על כל קשת ואפילו באותו יום ואפילו לא נתפזרו העבים, כי יתכן ובנתיים גברו פשעי ישראל ח"ו ונתגלתה הקשת לרחם וא"כ צריך לברך שנית.

אולם לענין נראה שהקב"ה חקק בטבע את הקשת, כמבואר במלבי"ם פרשת נח, כדי להראות בריתו ואם כן מסתבר שכל זמן שלא נתפזרו העבים, קשת אחת היא, וכך גם משמע מלשון המחזיק ברכה שכתב "יום אתמול כי יעבור וכו' ואם לקצת יומיא אח"כ וכו'", וצ"ע.

עוד יש לומר: דהמשנה ברורה דימה ברכת הקשת לברכת רעמים, שמברכים עליהם שנית בתוך ל' יום משום שאינם אותם שברך עליהם לראשונה, ומשמע שברכת הקשת דומה בכל לברכת רעמים, שכשם שאם ברך על הרעמים ועדיין לא נתפזרו העבים ושמע שנית, נפטר בברכה הראשונה, ואם נטהרו השמים לגמרי מעננים וחזרו ונתקדו ושמע רעם שנית חוזר ומברך עיין סימן רכ"ז ס"ב כך גם בקשת, שאם לא נתפזרו העננים ונראתה הקשת שנית נפטר בברכתו הראשונה, ואם נטהרו השמים מעבים וחזרו ונתקדו ונראתה הקשת שנית מברך שוב, ואפילו באותו יום.

וכן כתב בספר ברכת הבית סימן שכ"ט ס"ק י"ט שאין מברכים על קשת אחת פעמיים אף שהפסיק הרבה בראייתה, ואפילו אם היא קשת אחרת, מ"מ כל זמן שלא התפזרו העבים אינו מברך שוב, וכן אם יש שתי קשתות אינו מברך אלא על אחת שהברכה חלה על שתיהן.

איך היה מותר לנח לשתות יין ערלה הרי נח למד את התורה וקיים מצוות?

בפרשתן פרק ט' פסוק כ' ויחל נח איש האדמה ויטע כרם, וישת מן היין וגו'.

איתא במדרש רבה פרשת נח פרשה ל"ו ר' חייא בר אבא בו ביום נטע, בו ביום שתה.

יש להקשות: איך שתה נח מיין של ערלה, הרי איתא בגמ' שנח למד תורה, א"כ איך עבר על איסור ערלה, כך מקשה במהר"ל דסק"ל בפרשתן, וכן בספר כרם אפרים מאמרו ט', וכן בטעמא דקרא בפרשתן להגאון רבי חיים קניבסקי שליט"א.

איכא כמה תרוצים:

א. משום דנטע לצורך כל אנשי העולם, וסבירא ליה כרבי יהודה דסבירא ליה ערלה פרק ה' משנה א' דהנוטע לרבים פטור מערלה, לכן לא היה חשש ערלה, כך תירץ במהר"ל דסק"ל.

ב. נח טעה וסבר שהיוצא מן הענבים זיעה בעלמא הוא, וכמו שאדם הראשון טעה בזה כדאמרין במדרש רבה פרק י"ט סחטה ענבים ונתנה לו, וזה מה דאיתא בגמ' בסנהדרין ע"ע מ"א א' אמר ליה הקב"ה לנח היה לך ללמוד מאדם הראשון שלא גרם לו אלא היין, כך תירץ בטעמא דקרא בפרשתן להגאון רבי חיים קניבסקי שליט"א.

ג. כיון דהא דנטע ביום אחד וגדל ביום אחד לא הוא בדרך הטבע אלא בדרך נס, א"כ לא שייך ביה דין ערלה וכעין דכתבו האחרונים ליישב עיין בספר מעדני אשר פרשת אמור תשס"ז ליישב בעוד כמה אופנים דלכן היה מותר לרבי שמעון בר יוחאי לאכול מעץ החורובין במערה משום דאילן שנברא בדרך נס ליכא ביה חיוב ערלה ומעשרות דכל החיובים של התורה הוא דווקא בדברים שגדלו ע"פ הטבע, וכמו שכתב הרד"ק מלכים ב' פ"ד פסוק ז' שאותו שמן הנס של אלישע פטור מן המעשרות כיון דדבר הנעשה מנס אין לזה חיובים של התורה, וכעין זה איתא בשל"ה פרשת וישב ומובא בפתיח תשובה יור"ד סימן ס"ב ס"ק ב' וכן בשו"ת משנה שכיר אר"ח סימן קל"ה דבהמה הנולדה במעשי ניסים אינה טעונה שחוטא, א"כ ה"ה הכא לכן היה מותר לנח לשתות מהיין כיון דהיה ע"פ נס, מעדני אשר.

ד. נח אע"פ שלמד תורה מ"מ היכן כתוב שקיים את התורה עד שלא ניתנה, מעדני אשר.

אבל בחתם סופר בתורת משה בפרשתן על הפסוק "וישת מן היין וישכר" כתב שלא היה לו לנח לשתות מיין זה של ג' שנים הראשונות ויען חטא ביין ולא המתין עד השנה הרביעית על כן גרם קללה לבן הרביעי של בנו השלישי, מבואר דסבירא ליה שנח חטא בזה.

משיב בהלכה

איך היה אפשר במציאות לנח להכניס מכל החיות לתיבה

הרי יש הרבה סוגי חיות?

בפרשתן ז' ט"ו ויבאו אל נח אל התיבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים.

הנה ברמב"ן בפרשתן ו' י"ט הקשה: ידוע כי החיות רבות מאד, ומהן גדולות מאד כפילים וכראמים וזולתם, והרמש הרומש על הארץ רב מאד, גם מעוף השמים מינים רבים אין להם מספר, וכמו שאמרנו בגמ' חולין ט"ג ב' מאה ועשרים מיני עופות טמאים יש במזרח, ולעופות טהורים אין מספר, וכאשר תאסוף לכלם מאכל אשר יאכל לשנה תמימה, לא תכיל אותם התיבה הזאת, ולא עשר כיוצא בה, ומתרץ: אבל הוא נס, החזיק מועט את המרובה.

וכן ברבינו בחיי בפרשתן כתב: ולרובי המינין שיצטרך להביא בתוכה היתה קטנה עד מאד כי יצטרך להביא שם בהמות ועופות טמאים וטהורים, וחיות קטנות עם גדולות, שנים מכל, ויש חיות גדולות כפילים וראמים, ולפי הטבע חמשים תיבות כיוצא בה היו קטנות מהכיל את המינין האלו כלם אבל היה הענין נס גדול בלי ספק, ומחזיק מועט את המרובה.

ומקשה: כיון שהיה הדבר נס, למה יצוה לעשות את התיבה מעץ הידוע, ובמדות ידועות באורך ורוחב וקומה, ולעשות ג' מדורים תחתיים, שניים, ושלישים, והקב"ה יכול להצילם מבלי תיבה ושילכו על פני המים או יכול להפריח באויר, כי כל יוכל ולא יבצר ממנו מאומה. והתשובה בזה: כי דרך התורה לצוות על האדם שיעשה כל יכלתו בדרך הטבע ומה שיחסר הטבע בהן ישלים הנס, ועל דרך זה תמצא בכל הנסים בתורה אם תסתכל בהם, כי אף על פי שהם נסים מפורסמים יש בהם טבע במקצת, וזהו כענין שתצווה התורה באנשי המלחמה שיצאו חלוצים לצבא, גם הכתוב שאמר יהושע ח' ב' "שים לך אורב לעיר מאחריה", ומאחר שכל עניני מלחמותיהם של ישראל היו ע"י נסים גדולים מה יצטרכו למארב כמנהג האומות, שמלחמותיהם נמשכות אחר הטבע, אלא בודאי היו ראויים להתנהג בדרך הטבע, וה' ישלים מה שיחסר, ועל כן באה המצוה בתורה בתקון המערכות ודברים רבים כיוצא באלה.

ובר"ן על התורה תירץ: דלכן היה מקום בתיבה להכיל את כל בעלי החיים כיון שהכניסם נח בעודם צעירים בשנים וקטנים בגופם, ולכן גם לא היתה לו טירחא כל כך להאכילם כיון שבעלי חיים קטנים מסתפקים במועט, וגם על ידי שהיו בעלי חיים קטנים, היה להם זמן יותר להחיות ולהרבות תולדות בעולם כשיצאו מן התיבה.

עוד תירץ הר"ן: שאפשר שקומת נח היתה גדולה מקומתו, והאמות של התיבה שהזכירה התורה היו במדת אמות של נח, וכן תירץ האבן עזרא בפרשתן ו' ט"ו.

עוד תירץ הר"ן: שיתכן שעשה נח ארבע וחמש עליות ויותר בגובה התיבה, ומה שכתוב בתורה ו' ט"ז תחתים שנים ושלישים תעשה, אינו מודקדק לגמרי אלא שאחזו הכתוב דרך קצרה.

עוד תירץ הר"ן: שאפשר שחילק נח כל עליה מתחתיים שניים ושלישים לכמה דרגות כמין עליה על גבה, עיין בספר הנפלא אוצר פלאות התורה לדידי הנגיד הנכבד הרב ואלף זיכרון שליט"א מה שהאריך בזה.

ובדרך צחות: יש להקשות מדוע באמת לא חרג נח משלשה קומות הרי היה יכול להוסיף ולבנות כך שיהא מקום לכולם, ושמעתי תרוץ בדרך צחות דמי היה השכנים של נח, הזבל, וחיות, כשיש שכנים זבל או חיות אי אפשר לבנות, דהם מעכבים את הבניה.

ושמעתי פעם ראיון נפלא: דמסכת סוכה מסתיימת אמר אביי אוי לרשע אוי לשכיניו, טוב לצדיק טוב לשכיניו, ללמדנו אם אתה רוצה לבנות אפילו בניה לשבעת ימים תלוי איזה שכנים יש לך אם יש לך טובי עין, אז תוכל לבנות ואם לא, לא תוכל לבנות.

מדור זה נודב תערך ע"י ידידת ר' מרדכי זיסקינד הגר שליט"א - מנהגן משיב בהלכה שיתן וידיעת ההלכה כל ההלכות הם משו"ע ומשנה ברורה

א בורג שנפל ממשקפים, חידוד. ביום שישי בבוקר, נפל בורג מהמשקפיים של הרב ויידר וכתוצאה מכך נפלה אחת הידיות של המשקפים, מקרה דומה קרה לרב גורן. שניהם שכחו להחזיר את הידית למקומה. בשבת החליטו שניהם ללבוש את המשקפים עם הידית האחת שנשארה בם. לרב גורן מותר לעשות זאת ולרב ויידר אסור. מדוע? (אותם משקפיים, הברגים שנפלו נמצאים ברשותם, יש להם אותו צורך לחבוש את המשקפיים).

ב **שאלה שניה** - אמירה לגוי. בליל שבת, באחד מלילות החורף, נפל המתג הראשי של החשמל בבית משפ' כהן ועלטה שררה בכל הבית. הבעיות שעמדו בפני משפ' כהן היו: א. לא יהיה להם מאכל ושתייה חמים בשבת. ב. החימום בבית, כולל בחדרי השינה היו ע"י תנורים חשמליים. האם מותר לרב כהן לקרוא לגויה העובדת כמטפלת אצל שכנה שלו, כדי לומר/לרמוז לה שתרים את מתג החשמל הראשי? (אין למשפ' כהן תינוקות או ילדים קטנים).

ג **שאלה** - הכנת תה עם דבש ולימון. הגב' קירזון נוהגת לתת בחורף לבני ביתה, מידי יום, תה צמחים עם דבש ולימון כתרופת סבתא. כיצד תכין להם משקה זה בשבת?

ד **שאלה בגדי חול בשבת**. יהודה אריה שאל את אביו לקראת בר המצווה שלו איזה בגדים הוא צריך ליחד לשבת ואיזה הוא יכול ללבוש גם בשבת וגם בימי החול?

כללי המצוות - עוד בעניני אין מעבירין על המצות -

ה בית הכנסת קרוב לבית. יש לעיין מי שיש לו בית הכנסת קרוב לבית האם מחמת אין מעבירין על המצוות יצטרך ללכת להתפלל שם?

ו חידה. איזה הלכה בעניני המועדים נקבעה (עכ"פ לחלק מהשיטות) מכח ההלכה של אין מעבירין על המצוות?

ז **דרבנן או דאורייתא**. אם באה מצוה דאורייתא לפניו ולפניו כבר יש מצוה דרבנן, האם מעבירין אותה מפני מצוה דאורייתא? יתן

ח חידה. נענש בגלל אין מעבירין. מי נענש בגלל אין מעבירין?

ט חידה. כמה דברים היו בבית המקדש מכח הלכתא דאין מעבירין?

י יש לעיין. יש לפניו שני עניים, אחד קרוב יותר והשני רחוק יותר ממנו, האם אין מעבירין על המצוות מחייב לתת לקרוב לפניו קודם?

כללי השתתפות

- כל תשובה נכונה, אפילו לשאלה אחת תזכה את השולח להיכנס להגרלה, יהיה הגרלה על שני פרסים ע"ס 500 ₪.
- כל תשובה נכונה על כל שאלה, הינה זכות נוספת להשתתף בהגרלה, כך שכל מי שישלח יותר תשובות לכל השאלות מגדיל את סיכוייו בהגרלה.
- כל חודש, בראש חודש תערך הגרלה בין כל השולחים, הזוכה יבדקו תשובותיו, יתקבלו אך ורק תשובות מפורטות.
- ניתן לשלוח כל שבוע את התשובות של אותו שבוע, או עד ראש חודש.
- שימו לב חשוב מאוד: קבלת התשובות הינה אך ורק לפקס מערכת משיב כהלכה 0775558617 או במייל meir.s1000@gmail.com נא לציין בתחילת המכתב על כמה שאלות השיבו, וכמו"כ שם מלא, כולל/ ישיבה. ועיר וטלפון וכמו"כ נא לציין על איזה פרשה השיבו. [לבהורים ופרטים נוספים בטלפון 0533154010 בשעות הערב בין 8:00 ל-9:00 בלבד]. השולחים בכתב יד, בפקס, להקפיד על כתב ברור וקריא שיהיה ברור לאחר משלוח הפקס. כתב לא ברור לא יכנס להגרלה. -יש עדיפות לשלוח תשובות מוקלד במייל כי כך זה ייכנס בעזרה"ל לספר שיצא לאור בעתיד בל"ג. -שאר עניני העלון לא שייכים לפקס או מייל או טלפון זה, אלא כמצויין במסגרת ע"ג העלון בעמ' ד'.

תשובות ניתן לשלוח עד ר"ח כסלו תשפ"ג

